

og 7, som gaaer ud paa at bestemme, at Sædberegningen ikke finder Anvendelse paa de Lønninger, der bestaae af Honorar. Dernæst foreslaaer Udvalget optaget en Paragraph med Hensyn til det Tilfælde, at en Embedsmænd overtager flere Embeder eller offentlige Bestillinger. Han skal nemlig da efter Udvalgets Forslag lide et Afdrag, saa stor som Halvdelen af alle disse Lønninger er, med Undtagelse af den høieste Lønning. Udvalget har tilladt sig kortelig i Betænkningen at udtale sig om dette Punkt, medens det isørigt har lagt an paa at gjøre Betænkningen med Hensyn til Motiverne saa kort og simpel som muligt, fordi man i den Betænkning, der er vedlagt Udkastet, fra den nævnte Commission har søgt mod denne Paragraph at gjøre endeel Indsigelser gjældende. De Indvendinger, som ere gjorte, holde imidlertid efter Udvalgets Mening ikke Stik. Der er saaledes i denne Betænkning udtalt, at den Bestemmelse enten vilde blive illusorisk, idet man nemlig vilde komme til i Finantsloven i de fleste Tilfælde at gjøre Undtagelser fra den, eller ogsaa vilde den føre til, at det blev vanskeligt at faae disse Embeder besørge, naar man ikke vilde lade de fulde Lønninger, som ere tillagte de forskjellige Embeder, komme dem tilgode, der udførte Forretningerne. Udvalget har imidlertid fundet, at en Embedsmænd dog i Reglen maa antages at have sin fulde Tid besat i det Embede, hvori han er ansat, og at det ikke er ønskeligt, at det skulde blive Stik, at flere forskjellige Embeder forenedes under een Embedsmænd. For at modvirke, at dette ikke skulde gaae ud over den rette Grænse, har man derfor fundet det nødvendigt at foreslaae en Bestemmelse i den Henseende. Skulde det i et ganske enkelt Tilfælde findes nødvendigt at gjøre en Undtagelse fra den her opstillede Regel, saa vil dette kunne skee igjennem Finantsloven, og saa vil Rigsdagen derigjennem jo have Ret til at overbevise sig om, hvorvidt virkelig en Sammenbrugging af de forskjellige Embeder er nødvendig eller ikke, og naar det maatte findes nødvendigt, kan Undtagelsen jo skee; i den Retning findes der ogsaa optaget en Bestemmelse i den foreslaaede nye Paragraph. Med Hensyn til § 10 er der blot foreslaaet et Par

Redaktionsforandringer af Udvalget. Paragraphen begynder med at omtale, at enhver af Staten lønnet Embedsmænd, der overtager Constitution i et høiere Embede for et Tidsrum af indtil 6 Uger osv. osv. Udvalget har meent, at det var rigtigere at indsætte i Loven, at enhver af Staten lønnet Embedsmænd skal være forpligtet til at overtage Constitution i et høiere Embede, og det er paa Grund af denne Forandring, at Ordene: „erholder herfor intet“ i den tredje og fjerde Linie er foreslaaet ombyttede med Ordet: „uden.“ Den anden Deel af § 10 foreslaaer Udvalget redigeret paa en anden Maade, end den findes i Lovb. kasset. Der bestemmes i den anden Deel af Paragraphen, at hvor Constitutionen gaaer ud over det Tidsrum, der er nævnt i den første Deel af Paragraphen, skal Vedkommende lønnes herfor med den laveste Lønningsgrad for den Gageklasse, hvori han midlertidig er ansat, dog at han, hvis han vedbliver at bestyre sit hidtil havde Embede, ikkun erholder et Honorar lig Fortjælleren imellem den førstnævnte og den ham hidtil tillagte Gage. Udvalget foreslaaer, at fra Ordet: „herfor“ i anden Linie skal Resten udgaae, i hvis Sted der skal sættes: „mod et Honorar, lig Fortjælleren mellem den høieste Lønningsgrad for den Gageklasse, hvortil han hører, og den laveste Lønningsgrad for den Klasse, hvori han midlertidig er ansat.“ Det bestemmes efter Udvalgets Forslag ligesvem, at Honoraret skal være Fortjælleren imellem den Løn, han har i det Embede, som han for Fremtiden beholder, efterat være constitueret i det andet, og den Løn, der der er bestemt for dette sidste, og denne Fortjællelse kommer efter Udvalgets Forslag til alene at være et Honorar, medens den efter Lovforslaget kommer til ikke at blive anseet for et Honorar, men kommer ind under de Summer, for hvilke der skal skee Tillæg efter Sædberegningen. Hvad det af den arede Minister stillede Forslag angaaer, da har Udvalget ikke, som jeg før tillod mig at bemærke, kunnet conferere derom; men saavidt jeg kan see, kan der vist ikke være Noget til Hindrer for at vedtage det. Det gaaer kun ud paa, at Tidspunktet for Lovens Straftæren skulde, om det gjøres fornødent, kunne udsættes i 3 Maanedes, og det kan jeg ikke